

Právo na informace o životním prostředí

RESUMÉ

Cílem této práce je přiblížit právní úpravu práva na informace o životním prostředí. Existuje mnoho různých důvodů proč je potřeba zajistit široký přístup k environmentálním informacím. Kromě obecného požadavku na otevřenou a transparentní správu věcí veřejných a práva znát stav prostředí, ve kterém lidé žijí, je přístup k informacím o životním prostředí chápán také jako jeden z nástrojů environmentální politiky. Přístup k relevantním informacím je základní podmínkou zapojení veřejnosti do ochrany životního prostředí, protože pouze široké povědomí o stavu životního prostředí může vést k hlubšímu porozumění této problematiky a ovlivnit tak budoucí jednání celé společnosti.

Tato práce se skládá ze čtyř hlavních částí, které jsou dále členěny na kapitoly a případně na podkapitoly. První úvodní část se zaměřuje na východiska a důvody právní úpravy přístupu k environmentálním informacím a obsahuje dvě kapitoly, zabývající se obecným právem na informace jako jedním z mezinárodně uznaných lidských práv a následně důvody a vývojem speciální úpravy informací o životním prostředí.

Druhá část této práce poskytuje stručný přehled a charakteristiku jednotlivých pramenů právní úpravy zvoleného tématu. Tato část je rozdělena podle původu této legislativy na tři kapitoly věnující se postupně mezinárodním, evropským a českým pramenům práva. Jelikož všechny zmíněné prameny jsou plnohodnotnou součástí českého právního řádu, platná právní úprava vychází z jejich kombinace.

Těžiště této práce leží v části třetí, která je rozdělena na pět kapitol. Tato část usiluje o rozbor platné právní úpravy, tak jak vychází z výše zmíněné legislativy. V první kapitole jsou definovány základní pojmy. Další kapitoly jsou zaměřeny na způsob aktivního a pasivního zpřístupňování environmentálních informací, důvody a podmínky odmítnutí zpřístupnění těchto informací a přístup k právní ochraně. Poslední kapitola potom nastiňuje úpravu přístupu k informacím o životním prostředí v držení unijních orgánů.

Čtvrtá část práce představuje pohled na Irskou právní úpravu daného tématu, jako příkladu odlišného přístupu k implementaci stejných požadavků evropského práva.

Závěr práce poskytuje shrnutí předchozích zjištění. Zaměřuje se především na nedostatky české právní úpravy a navrhuje určitá opatření či změny, které by mohly vést k efektivnější úpravě *de lege ferenda*.